

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านรูปแบบ เนื้อหา แนวคิด และกลวิธีทางวรรณศิลป์ รวมทั้งศึกษาบทบาทของร้อยกรองที่มีต่อวรรณกรรม สังคม และการเมือง กลุ่มตัวอย่างมี ๙๐๔ บท รวบรวมจากหนังสือพิมพ์มติชน เดลินิวส์ คมชัดลึก ข่าวสด และในนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ เนชั่นสุดสัปดาห์ และสยามรัฐสุดสัปดาห์วิจารณ์ ใช้วิธีวิจัยทางสังคมวิทยาและประวัติศาสตร์ การเมือง(Sociological and Political History Approach) ผลการวิจัยพบว่า ในด้านผู้แต่ง เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงมากและนักเขียนที่มีชื่อเสียงรองลง ด้านรูปแบบคำประพันธ์และลีลา วรรณศิลป์ กวียังคงสืบสานขนบฉันทลักษณ์ และขนบวรรณศิลป์ไว้ได้อย่างสมบูรณ์ ดังาม อีกทั้งได้ประยุกต์ขนบเก่าและสร้างสรรค์วรรณศิลป์ในรูปแบบใหม่ได้อีกหลายลักษณะ ส่วนในด้านแนวคิด พบว่ามีแนวคิดที่กล่าวถึงนักการเมือง ไร้อจริยธรรม คำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ไม่คำนึงถึงประชาชนและประเทศชาติ มากที่สุด รองลงมาคือแนวคิดที่ว่านายกรัฐมนตรีลุ่มหลงในอำนาจ ใช้อำนาจในการปกครองประเทศในทางที่ผิด และมีพฤติกรรมที่มักสร้างภาพลักษณ์อันดีงามเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อและนิยมชมชอบ แนวคิดลำดับต่อมาได้แก่การกล่าวถึงนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล เป็นนโยบายที่มีผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องทับซ้อนและเป็นนโยบายประชานิยมที่ทำให้ประชาชนหลงเชื่อและชื่นชม ด้านบทบาทหน้าที่ต่อวรรณกรรม พบว่า ร้อยกรองการเมืองในสมัยนี้มีลักษณะเป็นกวีนิพนธ์เพื่อชีวิต อีกทั้งแสดงให้เห็นคุณค่าของวรรณกรรมเพื่อชีวิตที่มีต่อมวลมนุษยและสังคมได้เช่นเดียวกับกวีนิพนธ์เพื่อชีวิตในอดีต ด้านบทบาทต่อสังคม การเมือง ร้อยกรองมีบทบาทปลุกจิตสำนึกให้ผู้นำมีธรรมาภิบาลในการปกครองประเทศ ส่งเสริมให้การเมืองภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง กระตุ้นเตือนให้ประชาชนรู้เท่าทันพฤติกรรมนักการเมือง เตือนสติให้ประชาชนดำเนินชีวิตด้วยความพอเพียง และมีบทบาทตักเตือนให้ประชาชนมีความปรองดอง สมานฉันท์ เพื่อความสงบสุขของประเทศชาติ

The research aims to study the political poetry during the time of Prime Minister Thaksin Shinwatra and his government focusing on forms, contents, ideas, and literary devices as well as its literary, social and political roles. In this study, 904 poems published in 4 daily newspapers (Matichon, Daily News, Komchadluek, and Kao Sod) and 3 weekly magazines (Matichon Sud Sapda, Nation Sud Sapda, and Siamrath Sapda Wicharn) were analyzed, using Sociological and Political History Approach. The poets who wrote these poems can be grouped into well-known poets and those who are becoming famous. In terms of the contents and literary styles, the poets still keep the prosodic and literary conventions perfectly and beautifully. Additionally, they applied the traditional conventions and created new forms of literary works. Regarding the contents of these political poems, it is found that most of the ideas the poets intended to convey to readers are about unethical politicians who care only their own benefits or the benefits of those close to them, not the people or the nation. The other idea found in the poems is about a prime minister who was infatuated in power and wrongly used his power in ruling the country, luring his people to believe in his fabricated image. Besides these, the poets reflected the policies initiated by Thaksin and his government like those populism policies. In terms of its literary role, it is found that the political poetry in the Thaksin Era is considered as the literature for life showing how valuable the poetry is for human beings and society. Considering its role on society and politics, the poetry helps encourage the good governance in ruling the country. It also helps strengthen civil politics and stimulate people's awareness of those tricky and tactical politicians. Furthermore, the political poetry in the Thaksin Era plays a significant role in building up unity and peace of the country.